

[Chr. Hansen.]

ikke, den Gang krævedes det, at der skulde være saadanne, og saa snart vi stillede Forslag om Indrettelse af saadanne Magasiner, kom Brandvæsenet og krævede, at de skulde brandsikres. Man krævede altsaa mere af os. Man hævdede, at naar der skulde være to Teatre, maatte der ogsaa være større Magasinplads, til Trods for at det selv samme Materiel skulde bruges til begge Scener.

Efter en Konference med den daværende Chef for det kongelige Teater, Teatergrevnen, som man kaldte ham, begyndte jeg at arbejde paa denne Sag. Han var enig med mig om, at hvis man virkelig skulde have en økonomisk Drift, maatte Ordningen gaa i den Retning, jeg pegede paa, saa maatte Materiellet kunne bruges til begge Scener; ikke desto mindre blev der krævet mere Magasinplads, og vi skaffede det ogsaa.

Da den foregaaende Undervisningsminister havde udarbejdet sit Forslag, kom Ministeren gentagne Gange til mig og sagde: Jeg tror ikke, vi kan bruge det Forslag, vi faar alt for lidt Magasinplads, og det er gennem Magasinpladsen, vi skal have Fortjenesten. Jeg svarede, at det var ikke rigtigt. Jo, Scenemesteren havde givet en Beskrivelse til Direktøren, og Direktøren var hos Ministeren. Jeg svarede: Det passer ikke; jeg lod Tegnerne maale det op, og det viste sig, at vi havde 800 m² mere Plads; end der nu er i det kongelige Teater, men alligevel fastholdt man Kravet. Det endte med, at Ministeren maatte tvinge Teatret til at lade Arkitekten og hans Assistent, Teatrets Belysningsmester og hans Assistent maale Teatret op, og saa viste det sig ogsaa, at jeg havde Ret.

Det, man gik til Ministeren med, var bevidst Usandhed. Sligt bør imidlertid ikke finde Sted; jeg synes ikke, vi skal taale, at Embedsmændene optræder paa den Maade. Overfor det ene Ministerium kræver man eet, overfor et andet Ministerium kan man gaa med til lige det modsatte!

Og hvorledes stillede Brandvæsenet sig? Den ærede Ordfører oplæste af Betænkningen en Skrivelse, som viser, at nu er Kravene ikke de samme, som blev stillet til os, nej, de er langt mildere, langt blidere end den Gang.

Vi fik en Skrivelse med Næb og Klør. Der blev stillet Forslag, der blev stillet Fordringer, snart flyttede man Teatret til den ene Side og snart til den anden Side, men Fordringerne blev opfyldt, saa at man

fik Attest for, at Teatret var godkendt af Brandvæsenet.

Til Trods for, at Teatret laa paa Gulvet, krævede Brandvæsenet, at der skulde være en Trappe ud i det fri. Nu skal Teatret ligge paa tredje Sal, men nu kræver man det ikke.

Hvad Henstillingsmagasinerne angaar, siger Brandvæsenet: det vedkommer os ikke, før man kommer og vil have Henstillingsmagasinerne, men saa kommer Brandvæsenet naturligtvis og kræver, at de skal være brandsikre. Det har Brandvæsenet ikke krævet her.

Man krævede imidlertid endnu mere; man krævede, at det gamle Teater skulde ombygges for at give Tilladelse til at bygge det nye. Jeg har adskillige Gange sagt, at det gamle Teater var brandfarligt, men jeg er blevet imødegaaet dels udefra, dels af Brandvæsenet. Hvorfor har man ikke ogsaa her krævet Ombygning af det gamle Teater? Der var god Grund til at gøre det.

Jeg staar her med en officiel Skrivelse fra Brandvæsenet, som man ikke kan løbe fra. Her skal de holdes fast. Jeg staar her med en Skrivelse, som blev sendt til Undervisningsministeriet, dateret den 28. Juli 1924, hvori der stilles 8 forskellige Punkter til det daværende Forslag, og disse Punkter skulde opfyldes alle; hvis de ikke blev opfyldt, vilde man fuldkommen nægte at bygge noget Teater. Jeg synes, det kunde have sin Interesse at læse et af disse Punkter op for at vise, at jeg ikke har haft Uret, naar jeg har krævet, at det gamle Teater skulde ombygges alene af Hensyn til Brandfare, for at der ikke skulde ske en Katastrofe.

Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere, hvad der staar under Punkt 8:

„Ved Indrettelsen af Dobbeltscenen forøges det i Bygningen værende Personantal med ca. 1 000 Tilskuere foruden Personalet, og Faren for Menneskeliv under en Katastrofe er derfor relativ større. Under disse Forhold vilde det være uforsvarligt at lade den nuværende af Brandvæsenet tidligere gentaget paa-pegede, særdeles brandfarlige Tilstand ved den ældre Scene forblive uforandret. I Særdeleshed gælder dette Scenekælderen med de udstrakte Trækonstruktioner og den dér stedfundne Ophobning af Dekorationsgenstande af Træ og Lærred. Scenekælderen maa derfor samtidig med Udvidelsen befries for de brandfarlige Konstruktioner samt fremtidigt ikke benyttes som Oplag for Dekorationsgenstande m. m.“